

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

عقيدة السلف
وأصحاب الحديث

‘Aqīdat al-Salaf wa-Aṣḥāb al-Ḥadīth

Crezul salafilor și
al oamenilor hadithului

al-Ṣābūnī

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Abū ‘Uthmān Ismā‘īl al-Ṣābūnī

Crezul salafilor și al oamenilor hadithului

‘Aqīdat al-Salaf wa-Aṣḥāb al-Ḥadīth

عقيدة السلف وأصحاب الحديث

‘Aqīdat al-Salaf wa-Aṣḥāb al-Ḥadīth

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid

România · 2026

Titlul original: عقيدة السلف وأصحاب الحديث
Ediție în limba română
Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Texte arabe coranice adăugate editorial: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026
Tanzil Project, CC BY 3.0 · <https://tanzil.net>. Traducerea românească și notele sunt
păstrate integral. Fragmentele arabe sunt indicate ca atare; în celelalte cazuri este
reprodus textul arab integral al versetului sau pasajului indicat.

Cuprins

Crezul salafilor și al oamenilor hadithului	1
Introducere	1
Notă asupra ediției române	1
Introducerea autorului	1
Mărturisirea tawhîd-ului și a profeției	2
Atributele lui Allah	2
Coranul — Cuvântul necreat al lui Allah	2
Allah este deasupra Tronului Său	3
Deosebirea dintre Ahl al-Sunnah și oamenii inovației	4
Coborârea Domnului în ultima treime a nopții	4
Venirea lui Allah în Ziua Învierii	5
Interdicția cercetării bolnăvicioase a mutașābih-ului	5
Învierea și evenimentele Zilei de Apoi	5
Mijlocirea și al-Ḥawḍ	6
Vederea lui Allah	6
Paradisul și Focul sunt create	6
Îmān-ul: cuvânt și faptă	6
Păcatul nu scoate automat din Islam	6
Disputa Salafilor cu privire la abandonarea rugăciunii	7
Faptele robilor sunt create	7
Călăuzirea, rătăcirea și qadar-ul	7
Binele și răul	8
Voința lui Allah și ceea ce Ți place	8
Excepția în imān	8
Cei cărora li s-a vestit Paradisul	8
Companionii și ordinea califilor	9
Rugăciunea în spatele imamilor și relația cu autoritatea	9
Abținerea de la conflictele dintre Companioni	9
Nimeni nu intră în Paradis doar prin meritul faptelor sale	9
Termenele vieții	10
Șeytanul și șoaptele	10
Siḥr-ul	10
Semnele Aṣḥāb al-Ḥadīth	10

Urmarea Profetului ﷺ, a Companionilor și a Salafilor	11
Atitudinea față de oamenii inovației	11
Semnele prin care sectele îi etichetau pe oamenii Sunnei	11
Semnul Ahl al-Sunnah: iubirea imamilor Sunnei	12
Îndemnul final al lui al-Șabūnī	12

Crezul salafilor și al oamenilor hadithului

Introducere

Ediție românească de lectură; isnād-urile repetitive sunt prescurtate, conform notei editoriale. Traducerea urmărește terminologia teologică a textului arab; termenii tehnici importanți sunt păstrați în transliterare acolo unde o echivalare românească ar pierde precizia.

Notă asupra ediției române

Aceasta este o **ediție românească de lectură** a tratatului lui Abū ‘Uthmān al-Şābūnī. Textul doctrinar, conținutul relatărilor și numele imamilor citați sunt păstrate, însă **lanțurile repetitive de transmitere (isnād)** au fost prescurtate acolo unde nu adaugă conținut doctrinar. Un isnād lung al transmiterii tratatului este, de asemenea, rezumat ca „*prin lanțul de transmitere al lucrării*”. Această alegere editorială este indicată explicit pentru a nu confunda ediția cu o ediție critică arabă integrală a tuturor isnād-urilor.

Introducerea autorului

Prin lanțul de transmitere al lucrării, tratatul ajunge la Şaykh al-Islām Abū ‘Uthmān Ismā‘īl ibn ‘Abd ar-Raḥmān al-Şābūnī — Allah să aibă milă de el.

El a menționat că, în timpul unei călătorii în care a trecut prin ținuturile Āmid, Ṭabaristān și Jilān, în drumul său spre ḥajj și spre vizitarea moscheii Mesagerului lui Allah ﷺ, unii dintre frații săi i-au cerut să adune pentru ei, pe scurt, fundamentele religiei asupra cărora îi găsisese pe imamii trecuți, pe Salaf, pe Aşḥāb al-Ḥadīth și pe oamenii Sunnei.

El a răspuns cererii lor, nădăjduind răsplata lui Allah și dorind să expună ceea ce promise de la imamii religiei.

Mărturisirea tawhîd-ului și a profetiei

Aṣḥāb al-Ḥadīth mărturisesc că **Allah este Unul**, fără asociat, fără asemănător și fără egal. El este singura divinitate vrednică de adorare.

Ei mărturisesc că Muḥammad ﷺ este robul și Mesagerul Său, trimis cu adevărul și călăuzirea către întreaga omenire și către jinni. Ei cred în tot ceea ce a adus el de la Domnul său.

Atributele lui Allah

Aṣḥāb al-Ḥadīth Îl cunosc pe Allah prin atributele cu care S-a descris în Cartea Sa și cu care L-a descris Mesagerul Său ﷺ în relatările autentice.

Ei afirmă aceste atribute **fără tashbîh**, fără a-L asemana cu făpturile, fără ta'îl și fără a le schimba sensurile prin interpretări inventate. Ei nu stabilesc o modalitate pentru ele și nu spun „cum?” acolo unde revelația nu a spus „cum?”.

Ei cred că Allah l-a creat pe Ādam cu Mâna Sa, după cum spune textul revelat. Nu transformă termenul „Mână” în „binefacere” sau „putere” numai pentru a evita sensul atributului, ci afirmă ceea ce a venit și neagă asemanarea cu mâinile făpturilor.

La fel, ei afirmă ceea ce a venit despre **auzul, vederea, ochiul, fața, știința, puterea, tăria, măreția, voința, vorbirea, mulțumirea, mânia, viața, iubirea, ura, bucuria** și ceea ce s-a transmis autentic despre **râs**, fără tashbîh și fără takyîf.

Calea lor este să se oprească acolo unde s-au oprit Cartea și Sunnah: să afirme ceea ce a fost afirmat și să nege ceea ce a fost negat, fără adăugiri speculative.

Coranul — Cuvântul necreat al lui Allah

Ei mărturisesc și cred că **Coranul este Cuvântul lui Allah, Cartea Sa și revelația Sa; nu este creat**.

Jibrîl عليه السلام a coborât cu el de la Allah către Muḥammad ﷺ. El este Cuvântul lui Allah fie că este recitat cu limbile, păstrat în piepturi sau scris în muṣḥaf-uri. Locul în care este purtat sau instrumentele prin care este recitat sunt create, însă Coranul însuși este Cuvântul necreat al lui Allah.

Al-Șabūnī citează numeroși imami care au vorbit în această chestiune. Dintre ei, Ibn Khuzaymah și alți imami ai ḥadīth-ului au condamnat afirmația că Coranul ar fi creat.

În disputele care au apărut mai târziu în jurul expresiei „*rostita mea a Coranului*”, imami au recomandat evitarea formulărilor ambigue. Calea sigură și limpede este să se spună: „**Coranul este Cuvântul lui Allah, necreat.**”

Allah este deasupra Tronului Său

Așhāb al-Ḥadīth cred, pe baza versetelor și a relatărilor, că Allah este **deasupra celor șapte ceruri, deasupra Tronului Său**, așa cum a spus despre Sine, iar știința Sa cuprinde pretutindeni creația.

Allah spune:

Textul arab al versetului integral

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾

„Cel Milostiv S-a înălțat deasupra Tronului.”

[Ṭā-Hā 20:5]

și spune:

Textul arab al versetului integral

﴿ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾

„Vă simțiți voi în siguranță față de Cel care este deasupra cerului...?”

[al-Mulk 67:16]

Al-Șabūnī transmite de la imami formule cunoscute ale Salafilor. Dintre cele mai cunoscute este răspunsul atribuit lui Mālik cu privire la *istiwāʿ*: **istiwāʿ-ul este cunoscut [ca termen revelat], modalitatea lui este necunoscută, credința în el este obligatorie, iar întrebarea despre „cum?” este o inovație.**

De la ‘Abd Allāh ibn al-Mubārak se transmite că musulmanii îl cunosc pe Domnul lor ca fiind deasupra cerurilor, deasupra Tronului, distinct de creația Sa, fără ca aceasta să nege cuprinderea tuturor lucrurilor prin știința Sa.

Sunt citate în același sens afirmații de la Ibn Khuzaymah, aș-Șāfi‘i și alți imami.

Deosebirea dintre Ahl al-Sunnah și oamenii inovației

Autorul explică faptul că semnul omului Sunnei este **supunerea față de relatările autentice**. Atunci când un text de la Allah sau de la Mesagerul Său ﷺ este stabilit, omul Sunnei îl primește, fără să-l respingă pentru că propria sa rațiune nu îi cuprinde modalitatea.

Al-Zuhri este citat cu sensul: de la Allah este mesajul, asupra Mesagerului este transmiterea, iar asupra noastră este supunerea.

Cei care pun premise speculative înaintea revelației ajung, în schimb, să răstălmăcească, să nege sau să respingă relatările.

Coborârea Domnului în ultima treime a nopții

Așhāb al-Ḥadīth afirmă ḥadīth-urile autentice despre coborârea Domnului în fiecare noapte la cerul cel mai apropiat, atunci când rămâne ultima treime a nopții.

Ei le afirmă **fără tashbīh și fără a întreba „cum?”**. Nu seamănă coborârea Lui cu mișcarea unei făpturi și nu o neagă numai pentru că modalitatea ei este necunoscută.

Al-Šābūnī transmite această doctrină prin mai multe căi de la imami precum Ishāq ibn Rāhawayh și alții și adună mai multe relatări despre nuzūl.

Lucrarea transmite și unele relatări despre manifestări speciale ale harului divin în ziua de ‘Arafah și în noaptea de la mijlocul lui Ša‘bān. **Gradul individual al acestor relatări este o chestiune distinctă de știința ḥadīth-ului; includerea lor aici reproduce materialul citat de autor și nu reprezintă o autentificare modernă suplimentară.**

Venirea lui Allah în Ziua Învierii

Ei afirmă ceea ce Allah a spus despre **venirea Sa** în Ziua Învierii, fără a o asemăna cu venirea făpturilor:

Textul arab al versetului integral

﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾

„Și va veni Domnul tău, iar îngerii, rând după rând...”

[al-Fajr 89:22]

și alte texte asemănătoare.

Ei spun despre acestea ceea ce spun despre toate atributele: adevărate așa cum au venit, fără takyīf, fără tamthil și fără taḥrīf.

Interdicția cercetării bolnăvicioase a mutașābih-ului

Al-Șabūnī relatează istoria lui Șabīgh, care obișnuia să întrebe insistent despre textele ambigue până când ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb رضی اللہ عنہ l-a disciplinat și l-a oprit de la acea cale.

Este citat Mālik în avertismentul său împotriva disputelor și a oamenilor inovației.

De la aș-Șāfi’ este transmisă o afirmație severă potrivit căreia a-L întâlni pe Allah cu orice păcat în afară de shirk este mai bun decât a-L întâlni cu unele dintre doctrinele oamenilor pasiunilor.

Sunt citate, de asemenea, îndemnuri de la ‘Umar ibn ‘Abd al-‘Azīz, Sufyān ibn ‘Uyaynah și al-Zuhrī la supunere față de Sunnah, evitarea speculației forțate și mulțumirea cu ceea ce a fost transmis.

Autorul consideră revigorarea Sunnei atunci când oamenii au abandonat-o drept una dintre cele mai mari binefaceri.

Învierea și evenimentele Zilei de Apoi

Așḥāb al-Ḥadīth cred în **învierea trupurilor după moarte**, în adunare, socoteală, balanță, registrele faptelor, aș-Șirāt și toate evenimentele Zilei de Apoi care au venit în Cartea lui Allah și Sunnah.

Ei cred că oamenii vor ieși din morminte și vor sta înaintea Domnului lumilor, iar fiecare va primi răsplata sau pedeapsa cu dreptate.

Mijlocirea și al-Ḥawḍ

Ei cred în **mijlocirea Mesagerului lui Allah** ﷺ, inclusiv mijlocirea pentru unii dintre păcătoșii oamenilor tawḥīd-ului, așa cum au venit ḥadīth-urile autentice.

Cred în **al-Ḥawḍ** și în al-Kawthar, pe care Allah i l-a dăruit Profetului ﷺ. Credincioșii vor veni la el, iar unii oameni vor fi îndepărtați potrivit relațiilor autentice.

Unii vor intra în Paradis fără socoteală, alții vor avea o socoteală ușoară, iar alții dintre oamenii tawḥīd-ului vor fi pedepsiți pentru păcatele lor și apoi scoși din Foc prin mila lui Allah. Necredincioșii care mor asupra kufr-ului rămân în Foc.

Vederea lui Allah

Ei cred că **credincioșii Îl vor vedea pe Allah în Viața de Apoi cu ochii lor**, așa cum Luna este văzută într-o noapte senină, fără înghesuială și fără îndoială în vedere — analogia fiind asupra limpezimii vederii, nu asupra asemănării dintre Allah și Lună.

Această vedere este una dintre cele mai mari binecuvântări ale Paradisului.

Paradisul și Focul sunt create

Ei cred că **Paradisul și Focul sunt deja create** și că nu vor pieri. Locuitorii Paradisului vor rămâne în binecuvântare, iar locuitorii necredincioși ai Focului vor rămâne în pedeapsa lor.

Īmān-ul: cuvânt și faptă

Aṣḥāb al-Ḥadīth cred că **īmān-ul este cuvânt și faptă, cunoaștere și intenție**, și că el **crește prin ascultare și scade prin neascultare**.

Autorul citează numeroși imami ai Salafilor în acest sens. Faptele inimii și ale membrelor sunt incluse în īmān, iar credincioșii nu sunt egali în gradul credinței lor.

Păcatul nu scoate automat din Islam

Ei nu declară necredincios un musulman pentru fiecare păcat sau pentru orice mare păcat, spre deosebire de Khawārij.

Musulmanul care moare asupra tawḥīd-ului, având păcate mari sub kufr și shirk, se află sub voința lui Allah: dacă voiește, Allah îl

iartă; dacă voiește, îl pedepsește, apoi îl scoate din Foc și îl introduce în Paradis.

Disputa Salafilor cu privire la abandonarea rugăciunii

Al-Șābūnī consemnează că între imami a existat o diferență în formularea verdictului asupra celui care **abandonează complet rugăciunea**, deși recunoaște obligația ei.

Un grup mare dintre oamenii ḥadīth-ului, între care este menționat Aḥmad ibn Ḥanbal, a considerat abandonarea rugăciunii kufr, sprijinindu-se pe textele severe venite în această privință.

Alți imami, între care sunt menționați unii dintre adepții lui aš-Șāfi'ī, nu au considerat kufr-ul major stabilit pentru simpla abandonare câtă vreme omul recunoaște obligația, deși au socotit fapta printre cele mai grave păcate și au susținut pedeapsa juridică stabilită de fiqh.

Ediția românească păstrează această **diferență internă consemnată de autor**, fără să o elimine sau să o armonizeze.

Faptele robilor sunt create

Ei cred că **faptele robilor sunt create de Allah**, în timp ce robii le săvârșesc și le dobândesc în mod real. Allah este Creatorul robului și al puterii, voinței și faptei lui, iar aceasta nu anulează responsabilitatea omului.

Ei resping atât negarea qadar-ului, cât și ideea că omul ar fi constrâns asemenea unui obiect lipsit de voință.

Călăuzirea, rătăcirea și qadar-ul

Allah călăuzește pe cine voiește prin harul Său și lasă în rătăcire pe cine voiește prin dreptatea Sa. El nu este nedrept față de nimeni.

Robul nu are o dovadă împotriva lui Allah în qadar; Allah i-a dat voință, putere și poruncă, i-a trimis mesageri și i-a arătat calea.

Ei cred în qadar, în binele și răul lui, în ceea ce este dulce și în ceea ce este amar. Ceea ce Allah voiește se întâmplă și ceea ce nu voiește nu se întâmplă.

Binele și răul

Tot ceea ce se întâmplă se află sub hotărârea și creația lui Allah. Totuși, răul nu I se atribuie lui Allah în adresare într-un mod izolat care ar implica defect, deoarece toate faptele Sale sunt înțelepte și drepte.

Autorul amintește expresii profetice și coranice în care răul este atribuit făpturii, cauzei sau creației, în timp ce stăpânirea și hotărârea tuturor lucrurilor rămân ale lui Allah.

Voința lui Allah și ceea ce Îi place

Allah voiește existența tuturor lucrurilor care se întâmplă în creație, însă nu înseamnă că El **iubește religios** kufr-ul și păcatul.

El este mulțumit de îmăn și ascultare și nu este mulțumit de kufr și neascultare. Astfel se deosebește voința universală a lui Allah de ceea ce El iubește și poruncește religios.

Excepția în îmăn

Oamenii ḥadīth-ului permit celui care vorbește despre sine să spună: „**Sunt credincios, în sã' Allāh**”, din teamă de a-și declara puritatea deplină și finalul, nu din îndoială asupra Islamului său prezent.

Ei nu mărturisesc Paradisul pentru o persoană anume decât pentru cel pentru care există o dovadă de la Mesagerul lui Allah ﷺ, însă speră pentru cel drept și se tem pentru păcătos.

Cel care moare asupra Islamului și tawḥīd-ului va avea, în cele din urmă, destinația oamenilor tawḥīd-ului, după judecata lui Allah.

Cei cărora li s-a vestit Paradisul

Ei mărturisesc Paradisul pentru cei zece cărora Mesagerul lui Allah ﷺ le-a dat vestea bună: Abū Bakr, 'Umar, 'Uthmān, 'Alī, Ṭalḥah, az-Zubayr, 'Abd ar-Raḥmān ibn 'Awf, Sa'd ibn Abī Waqqāṣ, Sa'īd ibn Zayd și Abū 'Ubaydah 'Āmir ibn al-Jarrāḥ رضي الله عنهم.

Autorul menționează și vestea bună transmisă pentru Thābit ibn Qays ibn Šammās رضي الله عنه.

Companionii și ordinea califilor

După Mesagerul lui Allah ﷺ, cel mai bun al Ummah este **Abū Bakr**, apoi **‘Umar**, apoi **‘Uthmān**, apoi **‘Alī** رضي الله عنهم.

Al-Šābūnī afirmă califatul lor în această ordine și citează dovezi din Qur’ān, Sunnah și acordul Companionilor.

Îi iubim pe toți Companionii și credem în virtuțile lor. Cel care îi iubește, îi pomeneste cu bine și se roagă pentru ei urmează calea Sunnei; cel care îi urăște și îi atacă urmează o cale a inovației și rătăcirii.

Rugăciunea în spatele imamilor și relația cu autoritatea

Oamenii Sunnei consideră valabilă rugăciunea în spatele imamului musulman, drept sau păcătos, atunci când rugăciunea sa este validă.

Ei consideră că obligațiile publice precum ḥajj-ul și jihād-ul sunt legate de autoritatea musulmană și nu sunt proiecte individuale ale oamenilor. Se roagă pentru îndreptarea conducătorilor și nu consideră legitimă rebeliunea armată din cauza nedreptății și păcatului personal.

Ei nu ascultă un conducător într-un păcat, deoarece nu există ascultare de făptură în neascultarea Creatorului.

Notă: afirmațiile clasice despre conducere și jihād sunt traduse în cadrul lor juridic istoric. Ele nu reprezintă instrucțiuni pentru violență individuală și nu înlocuiesc autoritatea legală și condițiile fiqh-ului.

Abținerea de la conflictele dintre Companioni

Ei se abțin de la a se afunda cu limbile în conflictele care au avut loc între Companioni. Cer mila lui Allah pentru toți și cred că virtuțile și compania lor cu Profetul ﷺ impun respect și reținere.

Soțiile Profetului ﷺ sunt **Mamele Credincioșilor** și sunt pomenite cu cinste.

Nimeni nu intră în Paradis doar prin meritul faptelor sale

Oamenii Sunnei cred că omul nu intră în Paradis exclusiv prin prețul și meritul faptelor sale, ci prin **mila și harul lui Allah**.

Faptele sunt cauze ale răsplății și semne ale ascultării, însă harul lui Allah este cel care dă succes și mântuire.

Termenele vieții

Fiecare făptură are un termen hotărât. Cel ucis moare la termenul pe care Allah l-a scris pentru el; uciderea este cauza prin care moartea a avut loc, însă termenul nu a surprins știința sau hotărârea lui Allah.

Șeitanul și șoaptele

Ei cred că șayăṭīn există și că șoptesc oamenilor, îi ispitesc și le împodobesc păcatul. Allah îi protejează pe cei pe care voiește dintre robii Săi și nimeni nu este în siguranță prin propria sa putere, independent de Allah.

Siḥr-ul

Ei cred că **siḥr-ul (magia)** există și poate avea efect numai cu permisiunea universală a lui Allah. Nu există în creație o putere independentă care să scape de voința Lui.

Tratările juridice clasice ale magiei și pedepsele menționate de juriști aparțin fiqh-ului, procedurii judiciare și autorității competente; ele nu sunt aplicabile de persoane private.

Semnele Aṣḥāb al-Ḥadīth

Al-Șābūnī descrie oamenii ḥadīth-ului nu numai prin afirmații doctrinare, ci și prin practica lor.

Ei consideră intoxicantele interzise; păzesc rugăciunile la timpul lor; recită al-Fātiḥah în rugăciune; împlinesc rukū‘-ul și sujūd-ul cu liniște; păzesc rugăciunea de noapte și actele de Sunnah după putință.

Ei păstrează legăturile de rudenie, răspândesc salām-ul, hrănesc oamenii, sunt milostivi cu săracii și orfanii și se preocupă de treburile musulmanilor.

Sunt cumpătați în mâncare, băutură și îmbrăcăminte, poruncesc binele și interzic răul potrivit capacității și cunoașterii lor, se feresc de lăcomie, caută adevărul și au răbdare.

Iubesc și urăsc pentru religie, dar nu transformă aceasta în nedreptate. Evită disputele sterile, certurile și polemicile care nu urmăresc adevărul.

Urmarea Profetului ﷺ, a Companionilor și a Salafilor

Ei urmează urmele Mesagerului lui Allah ﷺ și ale Companionilor săi, apoi ale Tābi'ūn și ale imamilor cunoscuți pentru Sunnah.

Nu cred că fiecare generație trebuie să inventeze o religie nouă. Adevărata înnoire este readucerea oamenilor la revelație și la calea primelor generații.

Atitudinea față de oamenii inovației

Autorul transmite avertismente severe ale Salafilor împotriva oamenilor care își construiesc religia pe bid'ah și apoi îi cheamă pe alții către ea.

El recomandă evitarea disputelor lor și a ședințelor în care textele sunt ridiculizate sau manipulate. Scopul acestei evitări este păstrarea religiei, nu nedreptățirea oamenilor sau renunțarea la adevăr și dreptate.

Semnele prin care sectele îi etichetau pe oamenii Sunnei

Al-Şābūnī citează afirmații ale imamilor potrivit cărora oamenii inovației aveau obiceiul să le dea Ahl al-Sunnah nume peiorative:

- Jahmiyyah îi numeau pe cei care afirmau atributele **Muṣabbihah**;
- Qadariyyah îi numeau **Mujbirah**;
- Murji'ah îi acuzau pe oamenii Sunnei pentru afirmarea creșterii și scăderii îmān-ului;
- Rāfiḍah îi numeau **Nāṣibah** pentru iubirea și apărarea Companionilor;
- alții îi numeau pe Aṣḥāb al-Ḥadīth **Ḥaṣwiyyah** pentru a discredita relatările.

Autorul spune că aceste nume contradictorii nu se reunesc în realitate asupra oamenilor Sunnei; numele lor distinctiv este urmarea Sunnei și a ḥadīth-ului.

Semnul Ahl al-Sunnah: iubirea imamilor Sunnei

Unul dintre semnele oamenilor Sunnei este iubirea față de imami cunoscuți prin aderarea lor la revelație.

Al-Șābūnī amintește, între alții, pe Sufyān ath-Thawrī, Mālik ibn Anas, al-Awzā'ī, Šu'bah, 'Abd Allāh ibn al-Mubārak, Abū al-Aḥwas, Šarik, Wakī', Yaḥyā ibn Sa'īd al-Qaṭṭān și 'Abd ar-Raḥmān ibn Mahdī.

El menționează apoi imami precum Yaḥyā ibn Yaḥyā, Aḥmad ibn Ḥanbal, Ishāq ibn Rāḥawayh și Muḥammad ibn Idrīs aš-Šāfi'ī, precum și imami ai ḥadith-ului care au venit după ei: al-Bukhārī, Muslim, Abū Dāwūd, Abū Zur'ah, Abū Ḥātim, Ibn Khuzaymah și alții.

Scopul enumerării este să arate continuitatea unei metodologii: primirea relatării autentice, respectarea Companionilor și evitarea inovațiilor speculative.

Îndemnul final al lui al-Șābūnī

Autorul îi sfătuiește pe cititori să urmeze urmele acestor imami, să se țină de Sunnah și să nu fie înșelați de numărul mare al celor care se abat de la ea.

Adevărul nu devine fals pentru că cei care îl urmează sunt puțini și falsul nu devine adevăr pentru că adepții lui sunt numeroși.

El amintește relatări despre vremuri în care ignoranța se răspândește și ținerea de Sunnah devine grea și îi încurajează pe musulmani să rămână statornici, să învețe și să transmită adevărul cu răbdare.

Îi cerem lui Allah să ne facă dintre cei care ascultă cuvântul și urmează ceea ce este mai bun, să ne țină vii asupra Sunnei și să ne dea moartea asupra Islamului și tawḥīd-ului.

‘Aqīdat al-Salaf wa-Aṣḥāb al-Ḥadīth

Crezul salafilor și al oamenilor hadithului

Prezentare concisă a crezului salafilor și al oamenilor
hadithului, despre credință, Atributele lui Allah și
urmarea Sunnei.

Autor: Abū ‘Uthmān Ismā‘īl al-Ṣābūnī

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro